

Lectura dels fets dels Apòstols. 1, 1-11

En el meu primer llibre he parlat, Teòfil, de tot el que Jesús va fer i va ensenyar fins al dia que fou endut al cel, després d'haver donat instruccions als apòstols que ell havia escollit, mogut per l'Esperit Sant. Després de la passió es presentà a ells i els donà moltes proves que era viu: durant quaranta dies se'ls va aparèixer i els parlava del Regne de Déu. Un dia, mentre menjava amb ells, els donà aquesta ordre: --No us allunyeu de Jerusalem; espereu-hi aquell que el Pare ha promès i que us vaig anunciar: Joan va batejar amb aigua, però vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant. Ells, doncs, que es trobaven reunits, li preguntaren: --Senyor, és ara que restabliràs el Regne a favor d'Israel? Ell els contestà: --No és cosa vostra de saber els temps i els moments que el Pare ha fixat amb la seva autoritat. Però vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra. Quan hagué dit això, es va enlairar davant d'ells; un núvol se l'endugué, i el deixaren de veure. Encara s'estaven mirant fixament al cel, mentre ell se n'anava, quan se'ls van presentar dos homes amb vestits blancs i els digueren: --Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se n'hi anava.

Salm responsorial 47 (46) 2-3. 6-9b

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / el rei de reis de tot el món.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns, puja el Senyor / Canteu a Déu, canteu-li / canteu al nostre Rei.

Que és el rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regne sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 1-13

Ara jo, presoner per causa del Senyor, us demano que visqueu d'una manera digna de la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant de conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau. Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dóna la vocació que heu rebut. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots. Cada un de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Crist. Per això diu l'Escriptura: Va pujar a les altures, s'endugué un seguici de captius, va repartir dons als homes. Ara bé, això de va pujar vol dir que abans havia baixat a les regions inferiors, és a dir, a la terra. El qui va baixar és el mateix que després ha pujat més amunt de tots els cels, per dur a plenitud totes les coses. I és ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelitzadors, a d'altres el de ser pastors i mestres; i així ha preparat els qui formen el poble sant perquè exercixin el ministeri d'edificar el cos de Crist, fins que tots plegats arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu, a formar l'home perfecte, a la talla pròpia de la plenitud del Crist.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 16, 15-20

En aquells Jesús s'aparegué als onze i els digué: --Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.

Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.